

අයි.යූ.අල්. ආසියානු/පැසිෆික් එච්.ආර්.සී.ටී.
අන්තර්ජාතික සංගමයේ හෝටල්, අවන්හල, ආහාරපාන
සහ සංචාරක වෘත්තීය සමිති රැස්වීම,



2020 සැප්තැම්බර් 21-22

COVID-19 අර්බුදය ජය ගැනීම:

සුරක්ෂිත, ආරක්ෂිත හා නිරසාර සංචාරක ප්‍රතිසාධනය
සඳහා සංවිධානය වීම

1. COVID-19 අර්බුදයට මුහුණ දීම

පසුගිය මාස නවයක කාල සීමාව තුළ COVID-19 වසංගතය හෝටල් සහ සංචාරක සේවකයින්ගේ සෞඛ්‍ය, ජීවනෝපායන්, වැටුප් සහ රැකියා සුරක්ෂිතතාවයට විනාශකාරී බලපෑමක් ඇති කර තිබේ. අන්තර්ජාතික සංචාර, දේශසීමා වැසීම සහ නගර වශයෙන් වසා දමා සීමා පැනවීම ජාත්‍යන්තර හා දේශීය සංචාරක කර්මාන්තයේ කැපී පෙනෙන අඩුවීමට හේතු වී ඇත.

2020 අප්‍රේල් මාසයේදී අන්තර්ජාතික කම්කරු සංවිධානය අනාවැකි පළ කරනු ලැබුවේ ආසියා / පැසිෆික් කලාපයේ රටවල් 14 ක සංචාරක කම්කරුවන් මිලියන 15.3 කට රැකියා අහිමිවිය හැකි බවයි. නමුත් තත්වය වේගයෙන් පිරිහී යත්ම 2020 මුල් මාස හය තුළ කලාපයේ සංචාරක කම්කරුවන් මිලියන 48 කට වැඩි පිරිසකට රැකියා අහිමි විය. තායිලන්තය වැනි රටවල සංචාරක සේවකයින්ගෙන් 81% ක් රැකියා විරහිත වන අතර සංචාරක අධිකාරිය විසින් තවත් සංචාරක කම්කරුවන් 100,000 කට සැප්තැම්බර් මාසය වන විට රැකියා අහිමිවන බව නිවේදනය කර ඇත.

2020 පෙබරවාරි තරම් මෑත කාලයකදී, ජාත්‍යන්තර සංචාරක කණ්ඩායම් වශයෙන් ලියාපදිංචි කිරීම් එකක් පසු පස එකක් අවලංගු වීම හේතුවෙන් හෝටල් සහ නිවාඩු නිකේතනවල නේවාසික ගාස්තු පහත වැටී ඇති බව අපගේ සාමාජිකයින් සිටින හෝටල් සහ නිවාඩු නිකේතනවලින් දැනගන්නට ලැබී ඇත. මාර්තු සහ අප්‍රේල් මාසවලදී මෙය ඉහළ ගොස් ඇති අතර, පදිංචිය අනුව අනුපාතය 15% ට වඩා පහත වැටීමක් සිදුවිය. එපමනක් නොව ටෝකියෝ ඔලිම්පික් ඇතුළු කලාපයේ ප්‍රධාන ජාත්‍යන්තර උළෙලවල් පවා කල් දැමීමට හේතුවිය .

අප්‍රේල් සිට ජූලි දක්වා කාලය තුළ හෝටල් සහ නිවාඩු නිකේතනවල පදිංචිය අනුපාතය බිංදුව දක්වා පහත වැටීම සහ හෝටල් සහ නිවාඩු නිකේතන තාවකාලිකව වසා දැමීම හේතුවෙන් අපගේ සාමාජිකයින්හට රැකියාවන් රඳවා ගැනීමට සටන් කිරීමට සිදුවිය. ඉතිරිව ඇති වැටුප් සහිත ලෙඩ නිවාඩු සහ වාර්ෂික නිවාඩු ගෙවීම වෙනුවට බොහෝ කම්කරුවන් එම නිවාඩු මත ගෙදර යවන ලද අතර පසුව ‘රැකියාවක් නැති, වැටුප් නැති’ තත්ත්වයට පත්වීමට සිදුවිය. බොහෝ දෙනා වැටුප් රහිතව රැකියා හැර ගිය අතර, අපගේ වෘත්තීය සමිති මූලික වැටුපෙන් 50% සිට 75% දක්වාත්, සමහර අවස්ථාවල 100% ලබාගැනීම සම්බන්ධයෙන් රටවල් කිහිපයක් සමඟම සාකච්ඡා කිරීමට අප සමත් විය.

නමුත් බන්ඩුන්ග්හි මැරියට් මළුවෙහි සමිතිය තර්ක කළ පරිදි, මූලික වැටුපෙන් 50% ක් නීත්‍යානුකූල අවම වැටුපෙන් අඩකට සමාන වන අතර, මෙය මූලික ජීවන වියදම් පියවා ගැනීමට වුවද ප්‍රමාණවත් නොවේ. ප්‍රධාන ජාත්‍යන්තර හෝටල් දාමයන් වන ඇකෝර් සහ මැරියට් විසින් හෝටල් හිමියන්ට දරිද්‍රතා වැටුප් ගෙවීමට හෝ කිසිදු වැටුප් ගෙවීමකට ඉඩලබා නොදේ.

ලෝකයේ විශාලතම හෝටල් සමාගම්වලට COVID-19 පැතිරීම නැවැත්වීමේ සටනට පහසුවෙන් දායක විය හැකිය. නමුත් මෙම සමාගම් එසේ නොකිරීමට තීරණය කරන ලදී. අවිධිමත් ආර්ථිකයේ රැකියා සොයමින් විදිවල වැඩ කරන දුප්පතුන් අතර හෝටල් සේවකයින් ද සිටී. ඔවුන් පිටතට ගොස් දිවි පවත්වා ගැනීම සඳහා ඕනෑම ආකාරයක රැකියාවක් සොයා ගත යුතුය.

පිලිපීනයේ ගෝලීය ගෘහ පාලන ව්‍යාපාරය කණ්ඩායම සොයා ගත් පරිදි, අස්ථිර රැකියාවල නියුතු බොහෝ ගෘහ සේවිකාවන්ට (කොන්ත්‍රාත් කම්කරුවන්ට) මූල්‍ය ආධාර නොමැතිව මූලික ආහාර ද්‍රව්‍ය පවා ලබා ගැනීමට නොහැකි විය. ඔවුන්ගේ අඩු වැටුප් සහිත, අනාරක්ෂිත රැකියාවලින් අදහස් කළේ ඔවුන් දැනටමත් COVID-19 අර්බුදයට පෙර අවදානමට ලක්ව සිටි අතර දැන් ඔවුන් දරිද්‍රතාවයට මුහුණ දී ඇති බවයි. රටවල් කිහිපයකම අපගේ වෘත්තීය සමිති අර්බුදයෙන් පීඩාවට පත් කම්කරුවන් සඳහා රජයේ මූල්‍ය ආධාර ඉල්ලා සිටියහ.

අද අපගේ ප්‍රධාන අරගලය වන්නේ රැකියා සුරක්ෂා කිරීම, රඳවා ගැනීම සහ සංචාරක කර්මාන්තය යථා තත්ත්වයට පත්වන විට අපගේ සාමාජිකයින්ට නැවත සේවයට පැමිණිය හැකි බව සහතික කිරීමයි.

සමහර රටවල් ද්විපාර්ශ්වික විධිවිධාන යටතේ සීමිත ව්‍යාපාරික ගමන් සඳහා විවෘත කර ඇති අතර සමහර කලාපවල දේශීය සංචාරක කර්මාන්තය පුනර්ජීවනය කර ඇතත්, බොහෝ රටවල් තවමත් සංචාරක කර්මාන්තයට අගුලු දමා වසා ඇත. මාලදිවයින, ෆිලිපීන් සහ බාලි වැනි නැවත විවෘත කිරීමට සැලසුම් කළ අය සඳහා පවා නව COVID-19 රෝගීන් වාර්තා වීම සමාගම ඒවා නැවත වසා දැමුණි.

මෙය 2020 අවසානය දක්වාම අඛණ්ඩව සිදුවන බැවින් මෙම අර්බුදයේ සමාජ, ආර්ථික හා පාරිසරික ප්‍රතිවිපාක අතිශයින් බරපතල බවට පත්වන බවට සැකයක් නොමැත.

2. සංචාරක ව්‍යාපාරයෙන් ඔබ්බට - ආර්ථික හා සමාජීය බලපෑම

මෙම අර්බුදයේ තරම සම්පූර්ණයෙන් වටහා ගැනීම සඳහා, COVID-19 වසංගතයට පෙර සංචාරක ව්‍යාපාරයේ ආර්ථික වැදගත්කම අප සිහිපත් කළ යුතුය. 2019 දී එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයට අනුව දේශීය සංචාරකයින්ගේ පැමිණීම බිලියන 8.8 ක් තුළ ජාත්‍යන්තර සංචාරකයින් බිලියන 1.5 ක් පැමිණ තිබේ. ජාත්‍යන්තර නරඹන්නන්ගේ වියදම් 2019 දී ඇමරිකානු ඩොලර් ට්‍රිලියන 1.5 ක් වූ අතර සංචාරක ව්‍යාපාරය ගෝලීය සේවා අපනයනයෙන් 29% ක් සහ සමස්ත ගෝලීය වෙළඳාමෙන් 7% ක් විය.

2019 දී ගෝලීය සංචාරක කර්මාන්තය මිලියන 300 කට අධික කම්කරුවන් සෘජුවම සේවයේ යොදවා ඇති අතර, සේවකයින් මිලියන 144 ක් ආගන්තුක සත්කාර හා ආහාර ආශ්‍රිත සේවා වල සේවය කරයි. මෙයින් අඩකට වඩා කාන්තාවන් (ගෝලීය සාමාන්‍ය 54% ක් සහිත) සහ සංචාරක සේවකයින්ගෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් තරුණයින් ය. අප සෘජු හා වක්‍ර රැකියා දෙකම ඇතුළත් කරන්නේ නම්, සංචාරක අංශය ගෝලීය වශයෙන් වැඩිකරන සෑම දස දෙනෙකුගෙන් එක් අයෙකු සේවයේ යොදවා ඇත.

එක්සත් ජාතීන්ගේ ලෝක සංචාරක සංවිධානය දැනට ඇස්තමේන්තු කර ඇත්තේ ගෝලීය වශයෙන් සංචාරක රැකියා මිලියන 120 කට අධික සංඛ්‍යාවක් අවදානමට ලක්ව ඇති බවයි. එහෙත් ඊටත් වඩා විශාල සංඛ්‍යාවක් සංචාරක ව්‍යාපාරයේ වක්‍රව සේවයේ යොදවා ඇති අතර අවිධිමත් අංශයේ සේවකයින් ද විරැකියාව හා දරිද්‍රතාවයට තල්ලු කරනු ඇත.

2020 දී ජාත්‍යන්තර සංචාරක පැමිණීම බිලියන 1.5 සිට මිලියන 400 දක්වා අඩු වන විට, අපනයන ආදායමෙන් ඇමරිකානු ඩොලර් ට්‍රිලියන 1.2 ක් අහිමි වීම අනෙකුත් සියලුම කර්මාන්ත (ආහාර හා පාන, ආහාර සේවා, සිල්ලර වෙළෙඳාම, ප්‍රවාහන, විනෝදාස්වාදය) සංචාරක ව්‍යාපාරය මත රඳා පවතී. වෙළඳ හා සංවර්ධනය පිළිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ සමුළුවට අනුව මෙය ඇමරිකානු ඩොලර් ට්‍රිලියන 3.3 ක ආර්ථික අලාභයකට හේතු විය හැකිය.

මෙම බලපෑම සමාජය හා ආර්ථිකය මත පමණක් සිදු නොවන්නකි. සංචාරක කටයුතු පිළිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ මෑත කාලීන ප්‍රතිපත්ති වාර්තාව නිරීක්ෂණය කරන පරිදි මෙම වසරේ සංචාරක ව්‍යාපාරයෙන් ආදායමක් නොලැබුණු නිසාවෙන් බොහෝ ආරක්ෂිත පාරිසරික ස්ථාන හා සංස්කෘතික උරුම ස්ථාන කම්කරුවන් රඳවා තබා ගැනීමට, මෙම ස්ථාන නඩත්තු කිරීමට හා ආරක්ෂා කිරීමට අවශ්‍ය ආදායම අහිමි වී ඇත. සංචාරක ගමනාන්තවල දේශීය පාරිසරික තිරසාර බව සහතික කිරීම සඳහා වන බොහෝ කාර්යයන් මෙයින් අවදානමට ලක්ව ඇත.

ග්‍රාමීය හා වෙරළබඩ ප්‍රදේශවල වැඩි ශ්‍රමිකයන් පිරිසක් රැකියා විරහිතව සිටින හෙයින්, කෘෂිකර්මාන්තය, මසුන් ඇල්ලීම, දඩයම් කිරීම සහ වන වගාව සඳහා ඉඩම් නිරවුල් කිරීම තුළින් ජීවනෝපාය සෙවීමට ඔවුන් පෙළඹී ඇති අතර එමඟින් පරිසරයට සැලකිය යුතු බලපෑමක් ඇති කරයි.

සංස්කෘතික උරුමයන් සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, ආදායම අහිමිවීම හේතුවෙන් රැකවරණය හා නඩත්තුව නොමැති වීමෙන් මෙය දිගු කාලීන හානිවලට හේතු විය හැකි අතර, මෙයින් සමහරක් ස්ථාන කිසි විටෙකත් නැවත විවෘත නොවනු ඇත.

සංචාරක අර්බුදයේ දිගුකාලීන සමාජ, ආර්ථික හා පාරිසරික බලපෑම හුදෙක් COVID-19 වසංගතයේ විනාශකාරී පිරිවැය පෙන්වුම් නොකරයි. රජයන් සම්පත් ආයෝජනය කිරීම, මහජන අරමුදල් වෙන් කිරීම සහ සංචාරක කර්මාන්තයේ නිරසාර ප්‍රකෘතියට ප්‍රමුඛතාවය දිය යුත්තේ ඇයිද යන්නත් මෙයින් පෙන්වුම් කෙරේ. මෙහි ප්‍රධාන අංගයක් වනුයේ රැකියා ආරක්ෂාව සහ සුරක්ෂිතභාවය, සමාජ ආරක්ෂණය, ආදායම් සහනයන් සැපයීම සහ හෝටල් හා සංචාරක සේවකයින්ගේ ආරක්ෂාව හා සෞඛ්‍යය සුරක්ෂිත කිරීමයි.

3. “අපි අතිරික්ත නොවේ, අපි සුදානම්!”

හෝටල් හා සංචාරක සේවකයින්ගේ රැකියා ආරක්ෂා කිරීමේ ප්‍රධාන තර්කයක් නම් සංචාරක ව්‍යාපාරය ලබන වසරේදී යථා තත්ත්වයට පත්වීමට පටන් ගන්නා අතර කර්මාන්තය මෙම ප්‍රකෘති තත්වයට වීමට සුදානම් විය යුතු බවයි. මෙයින් අදහස් කරන්නේ සෞඛ්‍ය හා ආරක්ෂිත ක්‍රියාපිළිවෙල අනුව සුදානම්ව සිටීම, පහසුකම් අනුව සුදානම් වීම සහ දක්ෂ, පළපුරුදු හෝටල් සහ නිවාඩු නිකේතන සේවකයින් අරමුණු කොටගෙන ය - අපගේ සාමාජිකයන් සම්බන්ධයෙනි.

කම්කරුවන් රඳවා තබා ගැනීම සඳහා රජයන් කුඩා හා මධ්‍ය පරිමාණ ව්‍යාපාරවලට, විශේෂයෙන් කුඩා හෝටල්වලට සහාය විය යුතුය. හෝටල් සේවකයින්ගෙන් බහුතරයක් සුළු හා මධ්‍ය පරිමාණ ව්‍යවසායකයන්ය. බදු, බැංකු ණය සහ උපයෝගීතා ගෙවීම් නැවත සකස් කිරීම, ණය සඳහා ප්‍රවේශය සහ බංකොලොත්භාවය සහ නවතා දැමීම් වැළැක්වීම සඳහා මෙම කුඩා හෝටල් සහ නිකේතන සඳහා සහාය අවශ්‍ය වේ. මෙම සහනයන් ලබා දිය යුත්තේ කම්කරුවන් රඳවා තබාගෙන ඔවුන්ගේ වැටුප් හා ප්‍රතිලාභ සම්පූර්ණයෙන් ගෙවන හෝටල් සහ නිකේතන සඳහා පමණි.

අත්ත වශයෙන්ම වැටුප් ගෙවීමට නොහැකි කුඩා හෝටල් සහ නිවාඩු නිකේතනවල රජයේ ආදායම් සහනයන් සෘජුවම කම්කරුවන්ට ලබා දිය යුතුය.

විශාල ජාතික හා ජාත්‍යන්තර හෝටල් දාම සහ සමාගම් සඳහා, රජයන් කම්කරුවන් රඳවා තබා ගැනීම, වැටුප් හා ප්‍රතිලාභ සම්පූර්ණයෙන් ගෙවීම සහ සෞඛ්‍ය සහ ආරක්ෂාව ඇතුළුව අයිතිවාසිකම්වලට ගරු කිරීම බලාත්මක කළ යුතුය. ජාතික හා ජාත්‍යන්තර හෝටල් දාමයන්ට සහ සමාගම්වලට 2020 දී ආදායම් හිඟය කම්කරුවන්ගේ වැටුප් අත්හිටුවීමට හෝ කම්කරුවන් සේවයෙන් ඉවත් කිරීමට හේතුවක් ලෙස භාවිතා කළ නොහැක. COVID-19 ට පෙර ඔවුන් වසර ගණනාවක් සහ සමහර අවස්ථාවල දශක ගණනක් - ඉහළ මුදල් ආදායම් ප්‍රවාහ සහ ලාභ එකතු කර ගත්හ. මෙම සමාගම් විසින් තම මූල්‍ය සම්පත් කම්කරුවන්ට සම්පූර්ණයෙන් ගෙවීමට සහ සහතික කළ රැකියා රැකවරණයක් සහිතව රඳවා ගැනීමට අවශ්‍ය වන සංචාරක ප්‍රතිසාධන ප්‍රතිපත්ති රජය විසින් පැනවිය යුතුය.

එය පැහැදිලි විය යුතුය: කම්කරුවන් රඳවා තබා ගැනීම සංචාරක ප්‍රකෘතියේ ආයෝජනයකි.

කම්කරුවන් සේවයෙන් පහ කිරීම හෝ අතිරික්තයන් ප්‍රකාශ කරන ඕනෑම සේවා යෝජකයෙකු සංචාරක ප්‍රකෘති තත්වයට පත්කිරීම සඳහා වන මෙම සුදානම ඵලදායී ලෙස වලක්වන අතර එයට සෘජුව වගකිව යුතුය.

කම්කරුවන් රඳවා නොගැනීමේ පිරිවැය මැලේසියාවේ ජෝර්ටන් හි රිසෝට්ටස් වර්ල්ඩ් විසින් ආදර්ශනයක් ලෙස කර පෙන්වුම් කර දිය හැක. 2020 මැයි-ජූනි මාසවලදී සේවකයින් 2,818 ක් සහ විධායක කාර්ය මණ්ඩලය 155 ක් අතිරික්තයට බල කිරීම නිසා එහි සේවා කාලය කෙටිකාලීන විය. වෘත්තීය සමිති විසින් අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කරමින් විධායක මාණ්ඩලික සංගමය වන GMBEU සමඟ සාකච්ඡා කිරීම සමාගම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පමණක් නොව, මෙම විශාල අතිරික්තය පැනවීමද සිදුවිය. නමුත් එම ‘අතිරික්තය’ යන්නෙහි තේරුම පවා තේරුම් නොගෙන මෙම මහා අතිරික්ත වැඩසටහන පැනවීම ද සිදුවිය.

අතිරික්තය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ විශේෂිත රැකියා භූමිකාවක් සහ එම රැකියා භූමිකාවට සම්බන්ධ කුසලතා තවදුරටත් ව්‍යාපාරයට අවශ්‍ය නොවන බවයි. මෙම තත්වය තුළ එම රැකියා භූමිකාව භාර ගන්නා සේවකයාට නැවත පැවරීම හෝ ස්වේච්ඡාවෙන් වෙන්වීම අවශ්‍ය විය හැකිය. කෙසේ වෙතත්, මෙය යුක්ති සහගත වන්නේ එම විශේෂිත රැකියා භූමිකාව තවදුරටත් නොපවතින්නේ නම් හෝ එම රැකියා භූමිකාව හා සම්බන්ධ කුසලතා තවදුරටත් අවශ්‍ය නොවන්නේ නම් පමණි. තාවකාලිකව වසා ඇති හෝටල් සහ නිවාඩු නිකේතන වල මෙම රැකියා භූමිකාවන් අතිරික්ත නොවේ. ව්‍යාපාර නැවත විවෘත වූ වහාම දේශීය හා ජාත්‍යන්තර සංචාරක කටයුතු ආරම්භ වූ වහාම ඒවා අවශ්‍ය වේ.

රිසෝට්ට්ස් වර්ල්ඩ් ජෙනරාල් ව්‍යාපාරය මහා අතිරික්තතාවයෙන් සති තුනක් ඇතුළත නැවත විවෘත විය. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස කාර්ය මණ්ඩල හිඟයක් ඇති විය. සම්පූර්ණයෙන්ම නැවත විවෘත කිරීමට තරම් කම්කරුවන් සිටියේ නැත. ඒ අතරම, තවමත් සේවය කරමින් සිටි අපගේ සාමාජිකයින්ට වැඩ බර දෙගුණ කිරීම හෝ තුන් ගුණයකින් වැඩි විය. මෙම හිඟය පවතින්නේ කම්කරුවන් මැයි මාසයේදී අතිරික්තයක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කර ජුනි මාසයේදී නිදහස් කරන ලද ඒවා ඇත්ත වශයෙන්ම අතිරික්ත නොවන නිසාය - ඒ අයගේ සේවාව බොහෝ ලෙස අවශ්‍ය වේ. ඔවුන්ගේ රැකියා භූමිකාවන්ට තවමත් ඉල්ලුම පවතින අතර ව්‍යාපාරයේ පූර්ණ ප්‍රකෘතියට අපගේ සාමාජිකයින්ගේ කුසලතා අත්‍යවශ්‍ය වේ.

අගෝස්තු 9 වන දින ආසියානු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් වෙත ඉදිරිපත් කිරීමකදී අයි.යු.ඇල්. සංගමයේ ආසියානු/පැසිපික් කලාපයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් විසින් රිසෝට්ට්ස් වර්ල්ඩ් ජෙනරාල් උදාහරණය මෙන්ම ආගන්තුක සත්කාර, සංචාරක හා ආහාර සේවා කර්මාන්තවල වැඩි රැකියා රඳවා තබා ගැනීමේ සහ රැකවරණය කිරීමේ අවශ්‍යතාව අවධාරණය කළේය. කර්මාන්තය යථා තත්වයට පත්වන විට, පාරිභෝගිකයින්ට වඩා ආරක්ෂිත, වඩා පුරක්ෂිත පරිසරයක වඩා හොඳ සේවාවන් අවශ්‍ය වේ. මෙය අපගේ පළපුරුදු, දක්ෂ සාමාජිකයින් මත රඳා පවතී.

ඒ අතරම, සේවා යෝජකයන් විසින් අර්බුදය වෘත්තීය සමිතිවලට පහර දීම සඳහා යොදා ගනී. ඉන්දුනීසියාවේ බාලි හි ඇකෝර්ස් සොලිටේල් නුසා ඩුවා හි දී, “ස්වේච්ඡාවෙන්” වැඩ කිරීම හෝ වැටුප් විධිවිධාන පිළිගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම නිසා වෘත්තීය සමිති නායකයින් ඉවත් කරන ලදී. බාලි හි ඇකෝර්ස් ෆෙයාර්මෝන්ට් සනුර් හෝටල් නිකේතනයේ දී අලුතින් පිහිටුවන ලද සංගමයක සාමාජිකයින් 38 දෙනෙකු බලහත්කාරයෙන් “ස්වේච්ඡාවෙන්” ඉල්ලා අස්වීම යටතේ අසාධාරණ ලෙස ඔවුන්ගේ සේවය අවසන් කරන ලදී. නැවත සේවයට පැමිණිය හැක්කේ වෘත්තීය සමිතියෙන් ඉවත් වීමට එකඟ වූ අයට පමණි. පිලිපීනයේ ගාලේරියා මැනිලාහි නිවාඩු නිකේතනයේ කළමනාකාරිත්වය විසින් වෘත්තීය සමිති නායකයින් සහ සාමාජිකයන් අසාධාරණ ලෙස සේවයෙන් පහ කිරීම, වෘත්තීය සමිති සාකච්ඡා සහ බලහත්කාරයෙන් මාරුවීම් මඟ හැරීම නිසා වෘත්තීය සමිති සාමාජිකයන් ගණන 80 සිට 17 දක්වා අඩු කරන ලදී.

4. “ආරක්ෂිත සේවා ස්ථානයක් සඳහා අපට ඇති අයිතිය!” ආරක්ෂිත රැකියා සඳහා හෝටල් ආරක්ෂිතව නැවත විවෘත කිරීම

බොහෝ රටවල සංචාරක කර්මාන්තය යථා තත්ත්වයට පත්වීමට පෙර තවත් මාස කිහිපයක් ගතවනු ඇත. දේශීය සංචාරක හා සිදුවීම් (මංගල උත්සව, හෝපන සංග්‍රහ, සම්මන්ත්‍රණ) පියවරෙන් පියවර යථා තත්ත්වයට පත් කිරීම මත බොහෝ දේ රඳා පවතී.

සියල්ල යථාතත්වයට පත්වීමට කාලය ගතවන බවට සැකයක් නැත. එය අභියෝගාත්මක වනු ඇත. වැදගත්ම අභියෝගයක් වනුයේ නැවත සංචාරය කිරීම සහ අමුත්තන්ට නැවත හෝටල් වෙත යාම කෙරෙහි ජනතාවගේ විශ්වාසය සහ පැහැදීම නැවත ලබා ගැනීමයි. මෙම විශ්වාසය සහ පැහැදීම රඳා පවතින්නේ හෝටල් සහ හෝටල් කැසිනෝ නිකේතන ආරක්ෂිත බවට සංචාරකයින්ට සහ අමුත්තන්ට සහතික විය හැකිද යන්න මතය.

ආරක්ෂිත හෝටලයක් හෝ හෝටල් කැසිනෝ නිකේතනයක් සහතික කිරීම සඳහා ඇති එකම ක්‍රමය නම් මහජන සෞඛ්‍ය හා සනීපාරක්ෂාව

පිළිබඳ පුළුල් මාර්ගෝපදේශ (ආරක්ෂණ ක්‍රියාපිළිවෙත්) සංවර්ධනය කිරීම සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ ඔවුන්ගේ වෘත්තීය සමිති හරහා කම්කරුවන් සෘජුවම සම්බන්ධ කර ගැනීමයි.

ආරක්ෂිත හෝටලයක් අවසානයේ රඳා පවතින්නේ ආරක්ෂිත රැකියාවල නියුතු පළපුරුදු, පුහුණු සේවකයින් විසින් සපයනු ලබන සේවාවන් මතය. භීතිය සහ සාංකාව දුරු කර නැවත විශ්වාසදායක සංචාරකයින් සහ අමුත්තන් බවට පත්වීම යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ සේවාවේ ගුණාත්මකභාවය සහ රැකියාවේ ආරක්ෂාව සහතික කිරීමයි. මෙම සේවාව පිටුපස ඔවුන්ගේ ඇති කුසලතා සහ අත්දැකීම් මත විශ්වාසය ඇති කරයි.

කළමනාකරණය, සේවකයින් සහ අමුත්තන් සියල්ලන්ම මෙම මාර්ගෝපදේශයන්ට අනුකූල වන බවට වග බලා ගැනීමට පියවර ගත යුතුය. කම්කරුවන් සඳහා, ඕනෑම ක්‍රියාපිළිවෙතකට හෝ මාර්ගෝපදේශයන්ට අනුකූල වීම, එය එදිනෙදා ක්‍රියාත්මක කිරීම දඬුවම හෝ තර්ජන මගින් ඉටුකරගත හැකිබවට විශ්වාසය තැබිය නොහැක. එය පදනම් විය යුත්තේ වඩා හොඳ වැඩ පිළිවෙලවල්, වැඩ පුහුණුවක්, ආරක්ෂිත රැකියා සහ සේවකයින්ගේ ක්‍රියාකාරී සහභාගීත්වය මත ය.

හෝටල් සහ නිවාඩු නිකේතන නැවත විවෘත කරන විට කම්කරුවන් COVID-19 සඳහා වෘත්තීය නිරාවරණයේ පෙරමුණේ සිටී. හෝටල්වල සහ නිවාඩු නිකේතනවල ජනාකීර්ණ පුද්ගලයින් සමඟ අඛණ්ඩව කටයුතු කිරීම යනු සේවා ස්ථානයේ COVID-19 අවදානම නිරන්තරයෙන් නිරාවරණය කිරීමයි. හෝටලයක් යනු පොදු ස්ථානයකි: ආහාර ගැනීම, විවේක ගැනීම, නිදාගැනීම, විනෝදාස්වාදය, රැස්වීම, වැඩ කිරීම සිදුවන්නේ සංචාර අවකාශයක් තුළදීය. එම අවකාශයේ අඛණ්ඩව වැඩ කරන හෝටල් සේවකයින්, සෞඛ්‍ය සම්පන්නව ඔවුන්ගේ නිවෙස් වල සිටින පවුලේ සාමාජිකයන් වෙත නැවත ආරක්ෂිතව යා යුතුය.

සේවකයින්ගේ සෞඛ්‍යය අවදානමට ලක්විය හැකි සියලු සේවා ස්ථානවල උපද්‍රව මෙන්ම, ආරක්ෂිත සේවා ස්ථානයක් සහතික කිරීම සඳහා ඇති එකම ඵලදායී ප්‍රවේශය වන්නේ කම්කරුවන් ඔවුන්ගේ වෘත්තීය සමිති හරහා සෘජුවම සම්බන්ධ කර ගැනීමයි. වෘත්තීය සමිති හා

කළමනාකරණය සම්බන්ධ ඒකාබද්ධ සෞඛ්‍ය හා ආරක්ෂණ කමිටු පිහිටුවීමෙන් සහ සෞඛ්‍ය හා සනීපාරක්ෂාව පිළිබඳ පුළුල් මාර්ගෝපදේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් ආරක්ෂිත හෝටල් / ආරක්ෂිත සේවා ස්ථාන නිර්මාණය කර ගත හැකිය.

අවසාන වශයෙන්, ආරක්ෂිත හෝටලයක් සහ මහජන සෞඛ්‍යය සහතික කිරීම සඳහා සෞඛ්‍ය හා සනීපාරක්ෂාව අත්‍යවශ්‍ය බව හඳුනාගෙන තිබේ. පිරිසිදු කරන්නන්, ගෘහ සේවිකාවන්, කාමර සේවකයින්, පිහන් සෝදන වැඩ අත්‍යවශ්‍ය දෙයක් ලෙස හඳුනාගෙන තිබේ. එය තවදුරටත් “නුපුහුණු”, බාහිර නොවන හා අඩු වැටුප් ගෙවිය යුතු මූලික නොවන කාර්යයන් ලෙස සැලකිය නොහැකිය. එය හෝටලයක් ආරක්ෂිතද නැද්ද යන්න තීරණය කරන්නකි. ජීවිත රඳා පවතින්නේ එය මත ය. එය වටිනාකමක් ඇති කාර්යයක් වන අතර එම වටිනාකම දැන් වඩා හොඳ වැටුප් හා සුරක්ෂිත රැකියා බවට පරිවර්තනය කළ යුතුය.

2020 මැයි 9 වන දින, අයි.යු.ඇල්. සංගමයේ ආසියානු/පැසිෆික් කලාපයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් විසින් COVID-19 පිළිබඳ විශේෂ තානාපති ආචාර්ය ඩේවිඩ් නබාරෝ වෙත ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් වෙත දැනුම් දුන්නේය. අස්ථිර රැකියාව (අනියම් හා ස්ථාවර කාලීන කොන්ත්‍රාත්තු හෝ කම්කරු කුලී ව්‍යාපාර මෙන් අනාරක්ෂිත රැකියා) ආරක්ෂිත සේවා ස්ථානයක් සඳහා වන අපේක්ෂාවන්ට වල කපයි. අනියම් සේවකයින්ට පුද්ගලික ආරක්ෂණ උපකරණ සහ සාමාන්‍ය සේවකයින් ලෙස හිමිකම් නොලැබෙන බොහෝ සමාගම්වල ද්විත්ව ප්‍රමිතීන් අප දැනටමත් දැක ඇත්තෙමු. සමහර කර්මාන්ත වල කොන්ත්‍රාත් කම්කරුවන්ට තමන්ගේම පුද්ගලික ආරක්ෂණ උපකරණ ලබා දීම අවශ්‍ය වේ. නැතහොත් පුද්ගලික ආරක්ෂණ උපකරණයෙහි පිරිවැය ඔවුන්ගේ වැටුපෙන් අඩු කිරීම අවශ්‍ය වේ. “ශුන්‍ය පැය” කොන්ත්‍රාත්තු වල කම්කරුවන් (වැඩ කරන පැය ගණන සහතික කර නැත) හෝ අනියම් සේවකයින් (“වැඩක් නැත, වැටුප් නැත”) අසනීපව සිටියත් හැකි සෑම විටම වැඩ කළ යුතුය.

අසනීප නිසා සේවයට වාර්තා නොකිරීම යනු වැටුපක් නොමැති වීමකි. නැවත කිසි විටෙකත් වැඩ කිරීමට කැඳවනු නොලැබේ. මෙය අසනීප වීම සැඟවීමට ප්‍රබල බල කිරීමක් ඇති කරයි.

හිතියේ දේශගුණය ද වැදගත් ය. කෙටිකාලීන කොන්ත්‍රාත්තු අළුත් නොකිරීම (හෝ සරලව නැවත සේවයට කැඳවීම නොකිරීම), අඩු වැටුප් සමඟ සංයෝජනය වීමෙන් ඇති වන පහසුව, අනාරක්ෂිත රැකියාවල නියුතු කම්කරුවන්ට කතා කිරීමට බියක් ඇති බව ය. හෝටල්වල කාමර පිරිසිදු කිරීම පුළුල් ලෙස බාහිරින් ලබා ගැනීම යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ අඩු වැටුප් හා අනාරක්ෂිත රැකියාවන්හි ගෘහ සේවිකාවන්ගේ සමස්ත ශ්‍රම බලකායක් අප සතුව ඇති අතර ඔවුන් COVID-19 වලට නිරාවරණය වීමේ ඉහළ අවදානමකට මුහුණ දී සිටින නමුත් ඔවුන් කතා කරන්නේ නම් ඊටත් වඩා විශාල විරැකියාවකට මුහුණ දෙන අයයි.

COVID-19 යුගයේ අවදානමට ලක්විය හැකි පෙරටුගාමී සේවකයින් ලෙස, මෙම කම්කරුවන්ට ආරක්ෂිත සේවා ස්ථානයකට දායක වීමට හා ඒවාට සම්බන්ධ වීමට ඇති හැකියාව අත්‍යවශ්‍ය කොන්දේසි දෙකක් මත රඳා පවතී: එනම් ආරක්ෂිත රැකියා සහ වෘත්තීය සමිතියකට බැඳීමට ඇති අයිතියයි.

5. “සංචාරක කර්මාන්තය වඩා හොඳින් ගොඩනඟා ගැනීම” සංචාරක කර්මාන්තය තිරසාර ලෙස යථා තත්ත්වයට පත් කිරීමයි

COVID-19 අර්බුදය මගින් ජාත්‍යන්තර සංචාරක කර්මාන්තය කෙතරම් බිඳෙනසුලු දැයි හෙළි විය. අපේ රටවල් විශාල පැකේජ සංචාරක සහ ජාත්‍යන්තර සංචාරක ක්‍රියාකරුවන් මත රඳා පවතී. සංචාරකයින් වියදම් කරන මුදල්වලින් වැඩි ප්‍රමාණයක් සංචාරය කිරීමට පෙර පෙරගෙවුම් පැකේජවල වැය වන අතර ගමනාන්තයට ප්‍රමාණවත් මුදලක් වැය නොවේ.

ඕනෑවට වඩා සංචාරක ව්‍යාපාරය තිරසාර නොවේ. අපට මේ වෙත ආපසු යා නොහැක.

පාරිසරික සංචාරක හා ත්‍රාසජනක සංචාරක කර්මාන්තයේ වැඩිවීම දුෂණයට හා අපගේ බිඳෙනසුලු පරිසරයට හානි කිරීමට හේතු වේ. මිලභ

වසංගතය වැළැක්වීම නමින් එක්සත් ජාතීන්ගේ පාරිසරික වැඩසටහන් වාර්තාවේ සඳහන් වන්නේ පාරිසරික සංචාරක හෝ සෞඛ්‍යම සංචාරක ව්‍යාපාරයට වාසස්ථාන විනාශයක් හෝ සතුන් හෝ වෙනත් වාහකයන් (කෘමීන් වැනි) සමඟ සම්බන්ධතා ඇති නොවන බවට වග බලා ගැනීම සඳහා වඩා හොඳ කළමනාකරණයක් අවශ්‍ය බවයි. මිනිසුන් නව කොරෝනා වයිරස් SARS-CoV-2 වැනි සත්ව විද්‍යාත්මක රෝග මතු වන්නේ මෙම වාසස්ථාන විනාශය සහ සතුන් සතුන්ට මිනිසුන් නිරාවරණය වීම හේතුවෙනි.

සංචාරක කර්මාන්තය දේශීය ප්‍රජාවන්ට දායක වීම, යහපත් රැකියා උත්පාදනය කිරීම සහ දේශීය සම්පත් හා පරිසරය ආරක්ෂා කිරීම සහ පුනර්ජීවනය කිරීම සහතික කිරීම සඳහා සංචාරක කර්මාන්තය නියාමනය කිරීමේදී රජයන්ට විශාල කාර්යභාරයක් තිබේ.

2020 අගෝස්තු මාසයේදී ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද එක්සත් ජාතීන්ගේ ප්‍රතිපත්ති කෙටියෙන් COVID-19 සහ සංචාරක කර්මාන්තය පරිවර්තනය කිරීම, වර්තමාන අර්බුදය “සෞඛ්‍යම, දේශගුණය සහ ආර්ථිකය සමඟ සංචාරක සම්බන්ධතාවය පරිවර්තනය කිරීමේ අවස්ථාවක් ලෙස සලකයි. මෙම මාර්ග සිතියමේ එක් අංගයක් වන්නේ සම්පත් වඩාත් තිරසාර ලෙස භාවිතා කිරීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම, කාබන් විමෝචනය අවම කිරීම, පුනර්ජනනීය බලශක්තිය ප්‍රවර්ධනය කිරීම සහ දූෂණය අවම කිරීමයි. නමුත් මෙම මාර්ග සිතියම “මිනිසුන්ට මුල් තැන දෙයි”, ජීවනෝපායන්, රැකියා සහ ආදායම්, විශේෂයෙන් කාන්තාවන්ගේ රැකියා සහ ආර්ථික ආරක්ෂාව ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රමුඛත්වය දෙයි.

අවසානයේදී රජයන් සංචාරක කර්මාන්තයේ ප්‍රකෘතිමත් වීම සහ දිගුකාලීන තිරසාරභාවය සඳහා සෘජුවම ආයෝජනය කළ යුතු අතර මහජන පාලනය සහ හිමිකාරිත්වය වැඩි කළ යුතුය. මෙම ආයෝජනය සහ පොදු හිමිකාරිත්වය තුළ පුළුල් පරිසරය හා සංස්කෘතික උරුමයන් ආරක්ෂා කිරීමද ඇතුළත් විය යුතුය. සංචාරක කර්මාන්තය තුළ මිලියන ගණනක් නව හරිත රැකියා උත්පාදනය කිරීමේ හැකියාව මෙමඟින් ඇති අතර ඒවායේ වටිනාකම හා දායකත්වය තීරණය වන්නේ පරිසරය දිගු කාලීනව සංරක්ෂණය කිරීම සහ දේශගුණික විපර්යාස අවම කිරීමෙනි.

සංචාරක ව්‍යාපාරය තිරසාර බව සහතික කිරීමට ඇති එකම ක්‍රමය
මෙයයි.

[වෙළුම 1: 2020 සැප්තැම්බර් 14]